

Vrijwilliger in oorlogsgebied

Dit verhaal gaat over Rob Meeuse en Arthur Houmes, beiden afkomstig uit Aagtekerke. Hieronder beschrijven ze hoe ze in Oekraïne zijn beland en wat voor hulp ze bieden.

Hoe beland je in een land dat in oorlog is zonder dat je daar naar op zoek bent? Wij waren op dat moment met een hele andere zoektocht bezig. Iedere zondag bezochten we een andere kerk op zoek naar antwoorden op de vragen over zingeving in het leven, op zoek naar Jezus.

‘Wie zoekt die zal vinden’ en God wilde dat onze zoektocht via Oekraïne zou lopen. Na een kerkdienst in Nederland werden we uitgenodigd door mensen die als vrijwilligers een nieuwe reis aan het plannen waren naar Irpin. Ze vroegen of we mee wilden. Op dat moment waren we er niet van bewust dat dit onderdeel van de zoektocht zou zijn. Gedreven door het avontuur stemden we hier meteen mee in.

Deze eerste reis naar Oekraïne was voor ons een kennismaking met het land, de cultuur en bovenal met de christenen. Daar gingen we inzien hoeveel kracht je uit je geloof kunt halen op het moment dat je met dood en ellende wordt geconfronteerd. Er was veel ellende en duisternis maar we hebben daar gezien dat juist daar Gods licht des te feller is!

Na deze reis volgde al snel een tweede hulpreis in juni. Doordat we de noden van de mensen hadden gezien wilden we graag sponsorgeld ophalen. We hadden echter niet al te lange tijd hiervoor. We hebben in geloof gebeden of God onze acties wilde zegenen. Ook dit betekende weer een volgende stap in onze zoektocht. We hebben ervaren dat God dit ook echt heeft gezegd.

Deze juni reis betekende voor ons in zekere zin het einde van onze zoektocht naar Jezus en het begin van een nieuw leven. De eerste zondag dat we er waren was het namelijk een doopdienst en God gaf ons de mogelijkheid om Jezus als verlosser aan te nemen in ons leven. Dit maakte ook onze band Oekraïne sterker. We hadden een enorm verlangen om ook nog meer naar het oosten te reizen richting het actieve front. Ook hier hebben we veel om gebeden. Tijdens een kerkdienst in Irpin werd de oproep gedaan voor vrijwilligers die zich wilden aanmelden voor de zomerkampen voor de maand erna, in juli. Dit voelde voor ons als een antwoord van God op onze gebeden.

Zo begonnen voor ons de zomerkampen. We reisden zonder Nederlandse organisatie opnieuw richting Irpin. Eerst met het vliegtuig naar Krakow en daarna nog zo'n 15 uur met een touringbus richting Kyiv en uiteindelijk Irpin. Vanaf Irpin vertrokken we met de Oekrainers richting Balaklia, Oblast Charkov, een goeie 8 uur rijden.

In de ochtend gaven we Engelse les aan de kinderen tot 12 uur in de middag . Daarna was er een pauze tot half 3. Vanaf half 3 tot meestal 8 uur waren we bezig met puinruimen bij het huis van een oude vrouw. Het waren lange intense dagen maar je kreeg er ook een hoop positieve energie van!

De tweede week was het kamp in Zmiivka, Oblast Kyiv, vlak bij Tsjernobyl. Een plaats in de middle of nowhere met weinig luxe, ook niet voor ons. Het toilet was een houten hokje met een gat in de grond, het douchen was een houten hokje met een ton regenwater erboven wat de watervoorziening was.

De derde week gingen we naar Chornobaivka, Oblast Cherson. Ook hier weer hetzelfde recept met in de ochtend Engelse les geven aan de kinderen en in de middag puin ruimen. De plek waar we hebben opgeruimd wordt nu gebruikt als kerk!

Op 25 juni reizen we weer naar Oekraïne voor zomerkampen, deze keer in Balaklia, Iziom en Chornobaivka. We vragen uw gebed hiervoor! Op de hoogte blijven van onze reisverslagen, stuur dan een berichtje naar +31648713261, u wordt dan in de whatsappgroep geplaatst. Eerdere reisverslagen lezen, klik dan hier:

[\[https://docs.google.com/document/d/1vLkDUwCKfoHMTGcDcMaOmDuONMLapFh9jby5zRaAfRU/edit?usp=sharing \]](https://docs.google.com/document/d/1vLkDUwCKfoHMTGcDcMaOmDuONMLapFh9jby5zRaAfRU/edit?usp=sharing)

Wilt u ons werk financieel steunen, dit kan via NL57RABO0198549105 onder naam van L.J. Meeuse.